

چرایی دوستی خالص با اولیاءالله

روایت از امیرالمؤمنین صلوات الله علیه منقول است که حضرت فرمودند: بپرهیز از اینکه با دشمنان خدا رابطه دوستی برقرار کنی، یا اینکه برای غیر دوستان خدا، دوستی خود را خالص کنی. پس به راستی که روز قیامت انسان با کسانی محشور می‌شود که با آنان دوست بوده است.

رُويَ عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

إِيَّاكَ أَنْ تُحِبَّ أَعْدَاءَ اللَّهِ أَوْ تُصَفِّيَ وَذَلِكَ لِيُغَيِّرَ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ مَنْ أَحَبَّ قَوْمًا حُشِرَ مَعَهُمْ .

ترجمه حدیث: روایت از امیرالمؤمنین صلوات الله علیه منقول است که حضرت فرمودند: بپرهیز از اینکه با دشمنان خدا رابطه دوستی برقرار کنی، یا اینکه برای غیر دوستان خدا، دوستی خود را خالص کنی. پس به راستی که روز قیامت انسان با کسانی محشور می‌شود که با آنان دوست بوده است.

شرح حدیث: «إِيَّاكَ أَنْ تُحِبَّ أَعْدَاءَ اللَّهِ» بپرهیز از اینکه رابطه دوستی برقرار کنی با دشمنان خدا. این مطلب با روابط ظاهری اشتباه نشود. چرا که به این نوع رابطه، رابطه قلبی نمی‌گویند بلکه رابطه ظاهری است. مثل کاسبی که همه جور مشتری پیش او می‌آید و او جنسش را می‌فروشد. در روایت مقصود این است که بپرهیز از اینکه رابطه قلبی و محبتی با دشمنان خدا پیدا کنی.

«أَوْ تُصَفِّيَ وَذَلِكَ لِيُغَيِّرَ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ» و بپرهیز از اینکه دوستی‌ات را نسبت به غیر اولیاء خدا خالص کنی. معنایش این است که با اولیاء خدا رابطه دوستی برقرار کنی آن هم رابطه‌ای خالص! که عبارت از رابطه‌ای است که در او هیچ شائبه‌ای از امور مادی نباشد.

بعد حضرت علتش را می‌فرماید: «فَإِنَّ مَنْ أَحَبَّ قَوْمًا حُشِرَ مَعَهُمْ» جهتش این است که انسان در روز قیامت با همان گروهی که آنها را دوست دارد محشور می‌شود. اگر از اولیاء خدا باشند، حشر او با اولیاء خدا خواهد بود. سرّش هم این است که دوستی نسبت به اولیاء خدا، دوستی نسبت به خود خداست. در زیارت جامعه کبیره داریم: «مَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ». هر که شما (اهل بیت) را دوست بدارد، پس خدا را دوست داشته است. از خدا تقاضا می‌کنیم که حشرمان با پیغمبر باشد. (نه نعوذ بالله با امثال یزید بن معاویه و دنیاداران)

اول می‌گویند از رابطه دوستی برقرار کردن با دشمنان خدا پرهیز کن. بعد می‌گویند حالا که می‌خواهی دوستی برقرار کنی، درست است که دوستی‌ات با دشمنان خدا نیست، اما مواظب باش که در دوستی‌ات با دوستان خدا خلوص نیت داشته باشی.

به این نکته نیز باید توجه داشت که ما نباید پیغمبر اکرم و اهل بیت صلوات الله علیهم اجمعین را برای دنیایمان دوست بداریم؛ تا گره از کار دنیائی‌مان بردارند. صفا در دوستی معنایش این است که برای خاطر دنیایمان نباشد. اگر دوستی خالصانه شد، در قیامت هم با پیغمبر و اهل بیت گرامیش محشور می‌شویم إن شاء الله.

منبع: دفتر اطلاع رسانی آیت الله حاج آقا مجتبی تهرانی